

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOMORAVSKÝCH
ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA.

VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE II.
ŽITNÁ UL. Č. 8. — PŘEDPLATNÉ 40 K I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU. — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 K
ROČNÍK XXIII. V PRAZE, DNE 20. ČERVNA 1941. ČÍSLO 6.

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU DR. JAROSLAVA ČULÍKA.

Jest šťastnou tradicí českého notářstva, že svěřovalo a svěřuje vedení svých věcí nejlepším z nejlepších. A jest neméně šťastnou tradicí v našem stavu, že všichni jeho příslušníci dovedou býti vděčnými těm, kteří ku prospěchu stavu pracovali, a že zásluh jejich se nezapomíná.

Dr. Jaroslav Čulík, emeritní notář v Praze-Královských Vinohradech, bývalý dlouholetý president notářské komory pražské a Stálé delegace notářských komor, předseda Spolku notářů atd. atd., jest jedním z těch mimořádně vynikajících příslušníků stavu, jichž práce ještě po generace bude oceňována.

Životní jubileum Dr. Jaroslava Čulíka — jenž dne 7. června 1941 dosáhl osmdesáti let věku — poskytuje příležitost, aby české notářstvo vzácnému jubilantovi opětně zdůraznilo svůj vděk za vše co Dr. Čulík notářstvu za dlouhá desetiletí své činnosti přinesl, a ujistilo jej, že notářský stav bude neochvějně pokračovati v práci, k níž Dr. Čulík dal základ a směrnic.

Při různých příležitostech byly již v „Českém právu“ hodnoceny vynikající vlastnosti Dr. Jaroslava Čulíka, jeho hluboké znalosti právnícké i jazykové, jež umožňovaly, aby Dr. Čulík v cizině šířil poznání o činnosti českého notářstva a aby přibližoval nám činnost notářstva vzdálených zemí. Často byly zde zdůrazněny výsledky jeho neúnavné činnosti na poli stavovském i význam jeho vědecké činnosti na poli legislativním i publicistickém.

Řady ročníků „Českého práva“ jsou trvalým památkem této práce, ať obsahují právnícké články Dr. Čulíka, svědčící o suverenním ovládnutí práva ve všech oborech, či jeho úvahy stavovské, dýchající nezištným zájmem o povznesení prestiže stavu notářského, nebo konečně zprávy o práci samosprávných organizačních stavovských, kde všude osoba Dr. Jaroslava Čulíka byla činitelem vedoucím a nejuvýše iniciativním.

České notářstvo s pýchou vzpomíná při dnešní příležitosti Dr. Čulíka jako jednoho z příslušníků stavu, který svým významem zařadil se mezi nejpřednější osobnosti českého právnictva vůbec.

I když Dr. Čulík není již aktivním příslušníkem stavu, užívaje zaslouženého odpočinku po mnohých desetiletích tvrdé a namáhavé práce, jest stále v nejživější paměti nás všech, kteří, vyslovující dnes Dr. Čulíkovi svůj vděčný dík, připojujeme k němu ze srdce jdoucí přání osobního blaha, klidu a štěstí do dalších let.

Dr. THEODOR NAKONEČNÝ,
kand. notářství v Č. Budějovicích:

O fideikomisární substituci.

(Pokračování.)

Bylo-li na nemovitost vloženo právo zástavní s doložkou „bez újmy práv fideikomisárních substitutů“, jest povolití výmaz práva zástavního bez svolení zástavního věřitele, bylo-li dostatečně listinou prokázáno, že nastal případ substituce (č. 6769).

XVI.

Kdy zaniká fid. substituce.

Podle § 615 o. z. o. zaniká obecná substituce, jakmile ustanovený dědic nastoupil dědictví, fideikomisární — když nikdo z povolaných dědiců není, když zanikne případ, pro který byla zřízena nebo zemřeli přední dědic, nepřihlásiv se k dědictví (Gl. U. 15.176).

Toto ustanovení bývá vykládáno v literatuře různě. Někteří usuzují, že slovo „erlischt“ znamená „nevejde úplně v život“ a dedukují z toho, že fideikomisární substitut musí se dožítí doby, ve které pozůstalost má přejítí na něho, avšak zpravidla smrtí fiduciáře. Nesouhlas jeví se při tomto výkladu mezi §§ 615 a 705 o. z. o. snaží se odstraniti tím, že v obou případech jde o interpretační pravidla, z nichž jedno jest všeobecné a druhé výjimkové.

Kdyby se slovo „erlischt“ vykládalo „ztrácí význam“ a přizpůsobilo na případ, na který zákon myslí, t. j. na případ, kde jest několik dědiců fideikomisárních, pak dospěje se k pravidlu:

1. že z fideikomisární substituce jest v každém případě dědicem poslední,
2. že ačkoliv řada fideikomisárních substitutů není vyčerpána, přece v důsledku pozitivních předpisů substituce nezatažuje, více než stanoví §§ 611 a 612 o. z. o. a dalším povolaným nedává žádných práv.